

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 1C/473/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712203795
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jarmila Bíliková
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2712203795.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou Mgr. Jarmilou Bílikovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocnenkyňou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: Z. Q., nar. X.X.XXXX, bytom U. XX, XXX XX J., štátna občianka SR, zastúpená advokátom: JUDr. Ján Pekar, so sídlom Potočná 191/39, 909 01 Skalica o zaplatenie sumy 5.940,10 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.346,76 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 112,23 eur od 21.6.2009 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.7.2009 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.8.2009 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.9.2009 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.10.2009 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.1.2010 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.2.2010 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.3.2010 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.4.2010 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.5.2010 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd konanie vo zvyšku z a s t a v u j e .

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej náhradu trov prvostupňového konania v sume 1.098,03 eur a náhradu trov odvolacieho konania v sume 595,45 eur titulom trov právneho zastúpenia advokátovi žalovanej, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Skalica dňa 29.5.2012 domáhal, aby súd uložil pôvodne označeným žalovaným 1/ (naďalej účastníčka konania) a 2/ (neb. R. Q.) povinnosť zaplatiť sumu 6.578,31 eur, úrok z omeškania v sume 383,57 eur, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.421,59 eur od 26.2.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania ako postúpenú pohľadávku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 10.12.2009 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava a žalobcom. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanými dňa 13.6.2005 Zmluvu č. 252569367, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky a spíňa podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Žalovaní neplnili splátky úveru riadne a včas, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Ku dňu postúpenia pohľadávka predstavovala sumu 7.228,31 eur, pozostávajúca z istiny 6.071,59 eur, úroku z omeškania 1.156,72 eur. Žalobca uplatnil úrok z omeškania v zmysle § 369 ObZ. Nárok dôvodil ustanoveniami § § 497 a nasl. ObZ. Žalovaná uznala záväzok v dohode o uznaní záväzku a týmto pristúpila k záväzku podľa § 533 a nasl. OZ. Po postúpení pohľadávky boli na zaplatenie úveru zasielané splátky po 100 eur dňa 16.3.2010, 16.4.2010, 14.5.2010, 15.7.2010, 22.9.2010 a v sume 50 eur dňa 25.2.2011. Ku dňu podania žaloby predstavuje žalovaná suma 6.578,31 eur a pozostáva z istiny 5.421,59 eur, úroku z omeškania

v sume 1.156,72 eur, vyčísleného úroku z omeškania po realizácii čiastkových platieb v sume 383,57 eur s použitím úrokovej sadzby 9%.

Uznesením zo dňa 31. januára 2013 súd konanie v časti týkajúcej sa žalovaného 2/ zastavil s použitím ustanovení §§ 19, 103, 104 O.s.p., keď žalovaný 2/ pred podaním žaloby dňa 26.9.2006 zomrel a stratil spôsobilosť byť účastníkom konania. Súd pokračoval v konaní s hore označenou žalovanou.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila, vznesla námietku premlčania pohľadávky žalobcu.

Podaním doručeným súdu dňa 13.5.2014 žalobca vzal žalobu v časti späť týkajúcej sa sumy 588,42 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi vypočítanými úrokmi z omeškania (1.186,86 eur po odpočítaní započítanej sumy 30,14 eur v sume 1.156,72 eur) pri použití percentuálnej sadzby 26,40 % p.a. a sadzby aktuálnej ku dňu omeškania v zmysle Nar.vl.č.87/1995 Z.z. (6 %, 7 %, 8 %, 9 %, 9,5 %) v sume 568,30 eur za čas od 25.11.2005 do postúpenia pohľadávky a navrhol v tejto časti konanie zastaviť. Žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 13. mája 2014 tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.940,10 eur, úrok z omeškania v sume 189,31 eur, 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2.618,06 eur od 26.2.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania splnomocnencovi žalobcu a to trovy právneho zastúpenia v sume 1.478,41 eur a iné trovy v sume 276,15 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd konanie v časti týkajúcej sa sumy 588,42 eur s použitím ustanovenia § 96 ods. 1, 3 O.s.p. zastavil. Vo zvyšku uplatneného nároku súd žalobu zamietol.

Krajský súd v Trnave na základe podaného odvolania zo strany žalovanej uznesením č.k. 11Co/485/2014 - 248 zo dňa 7. októbra 2015 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre potvrdenie ani zmenu napadnutého rozsudku. Keďže v čase podpísania úverovej zmluvy znenie zákona o spotrebiteľských úveroch nepoznalo žiadnu sankciu, či už bezúročnosti alebo považovania úveru za bez poplatkov pri absencii niektorej náležitosti treba považovať uvedenú úverovú zmluvu za platnú, avšak zmluvné dojednanie, ktoré uvádza, že by mala zmluva obsahovať najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nie je v zmluve riadne naplnené, keď zmluva obsahuje len výšku splátky 112,23 eur, pričom vôbec nie je zrejmé, čo z tejto sumy je splátka istiny, úrokov a poplatkov. Takže v tejto časti je zmluva neurčitá a preto je potrebné, aby sa preukázalo, z čoho pozostáva splátka. Odvolací súd taktiež nesúhlasí so záverom súdu prvého stupňa o tom, že pohľadávka žalobcu nie je premlčaná. Z obsahu predmetnej zmluvy o splátkovom úvere vyplýva, že účastníci zmluvy si dohodli splatenie úveru v pravidelných mesačných splátkach, kde každá splátka mala dohodnutú samostatnú splatnosť a bola aj dohodnutá splatnosť celého úveru a to s dátumom 20.5.2010. Pred týmto dátumom žalobca ani jeho právny predchodca od predmetnej zmluvy neodstúpili, túto nevypovedali, ani ju pred uvedeným termínom nezosplatnili. Z toho dôvodu treba pri premlčaní posudzovať premlčanie každej jednotlivéj splátky samostatne, z ktorého dôvodu vyplýva, že splátky, ktoré mala žalovaná zaplatiť do 29.5.2009 sú premlčané (dňa 29.5.2012 bola podaná žaloba na súd). Pokiaľ ide o dohodu o uznaní, odvolací súd má za to, že nie je platne uzavretou dohodou. Úlohou súdu prvého stupňa tak v ďalšom konaní bude doplniť dokazovanie vo vyššie naznačenom smere a opätovne posúdiť premlčanie.

S ohľadom na vyššie uvedené uznesenie Krajského súdu v Trnave predmetom konania zostalo rozhodnutie o žalobcom uplatnenom nároku na zaplatenie sumy 5.940,10 eur, úroku z omeškania v sume 189,31 eur, 9 % úroku z omeškania ročne zo sumy 2.618,06 eur od 26.2.2011 do zaplatenia, vrátane rozhodnutia o náhrade trov konania.

Žalobca s poukazom na právny názor odvolacieho súdu vyslovený v danej veci v podaní doručenom súdu dňa 11.1.2016 uviedol, že naďalej požaduje od žalovanej zaplatenie neuhradených a nepremličaných splátok ku dňu podania žaloby, t.j. 12 nepremličaných splátok vo výške 1.346,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 112,23 eur od 21.6.2009 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.7.2009 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.8.2009 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.9.2009 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.10.2009 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.1.2010 do zaplatenia, zo sumy 112,23 eur od 21.2.2010 do zaplatenia, zo sumy 112,23

eur od 21.3.2010 do zaplataenia, zo sumy 112,23 eur od 21.4.2010 do zaplataenia, zo sumy 112,23 eur od 21.5.2010 do zaplataenia a náhradu trov konania. Vo zvyšnej časti berie žalobca svoju žalobu späť. Súd preto s použitím ustanovenia § 96 ods. 1, 3 O.s.p. so súhlasom žalovanej konanie v navrhovanej časti zastavil. Predmetom konania tak zostalo zaplataenie sumy 1.346,76 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne z jednotlivých splátok v sume 112,23 eur vždy počnúc od 21. dňa v mesiaci do zaplataenia.

Súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o splátkovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami (VOP), zmluvou o postúpení pohľadávok, vrátane prílohy k zmluve, oznámením o postúpení pohľadávky, dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, pokusom o zmier, platobnou históriou, amortizačnou tabuľkou, výsluchom a písomnými vyjadreniami účastníkov konania, ostatnými predloženými a vyžiatými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci:

Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. a pôvodne žalovaní uzavreli dňa 13.6.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. 0252569367, na základe ktorej bol žalovanej a jej manželovi, ktorý je t.č. nebohý poskytnutý splátkový úver vo výške 150.000,- Sk (4.979,09 eur) s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 11,10 % p.a., s poplatkom za poskytnutie úveru 3.000,- Sk (99,59 eur), s poplatkom za správu úveru 50,- Sk (1,66 eur) mesačne, výškou splátok 3.381,- Sk (112,23 eur), s periodicitou splátok mesačne k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 20.7.2005, konečnou splatnosťou úveru 20.5.2010, so splatnosťou úrokov v posledný deň kalendárneho mesiaca a spôsobom splácania inkasom z účtu. Podľa čl. II. bod 4. sa zmluvné strany dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. Podľa čl. III. bod 7. bolo dohodnuté, že v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru je dlžník povinný platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom zverejnením. Podľa čl. IV. bod. 5. zmluvy bola dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov 6,18 %. Podľa čl. V. bod 3. sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy výslovne neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Podľa bodu 7.2.4. VOP banka poskytne splátkový úver, t.j. peňažné prostriedky do výšky určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere, a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Podľa bodu 7.3.2. - splácanie splátkového úveru, pohľadávka z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasťou a príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, s periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere uvedenými spôsobmi. Banka je oprávnená rozhodnúť o spôsobe splácania úveru pred poskytnutím úveru a kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu. Podľa bodu 7.4.4. pokiaľ je klient v omeškani so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok úveru, je povinný zaplatiť banke okrem úrokov z úveru, tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky, pričom dlžná čiastka sa úročí úrokom z omeškania denne od prvého dňa omeškania až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia dlžnej čiastky.

Podľa výpisu z účtu žalovaní čerpali úver bezhotovostným čerpaním dňa 13.6.2005.

Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 10.12.2009 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1282/2009/CE, predmetom ktorej, okrem iného, bolo aj postúpenie žalovanej pohľadávky. Podľa prílohy k zmluve výška postúpenej pohľadávky predstavovala sumu 7.228,31 eur, z toho istina 6.071,59 eur a úrok z omeškania 1.156,72 eur. Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky dňa 16.2.2010.

Dňa 26.2.2010 žalovaná podpísala dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, kde uznala, čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy zo dňa 13.6.2005 s pôvodným veriteľom vo výške 8.071,20 eur a zaviazala sa splatiť svoj záväzok voči veriteľovi v 24 pravidelných splátkach v minimálnej výške 100,- eur mesačne.

Žalobca pokusom o zmier zo dňa 25.4.2012 vyzval žalovanú na úhradu dlhu v celkovej výške 7.674,69 eur.

Výsluchom žalovanej mal súd preukázané, že uzavrela predmetnú zmluvu o splátkovom úvere a úver bol poskytnutý. Na splatenie úveru zasielala splátky do roku 2006. Potom požiadala banku o ročný odklad a opätovne začala úver splácať. Podľa jej názoru výška nesplateného úveru nemôže byť v žalovanej sume.

Nepamätá si, že by podpísala dohodu predloženú žalobcom, ani nevie kedy bola podpisovaná. Po smrti manžela v roku 2006 dlhodobo užívala antidepresíva, vôbec nevie, čo znamená uznanie záväzku a o čom mala byť dohoda uzavretá. Navrhla, aby súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania nároku.

Podľa amortizačnej tabuľky predloženej žalobcom spôsob započítania posledných 12 splátok úveru bol nasledovný:

- splátka 20.6.2009, započítanie na istinu 99,56 eur, na úrok 12,67 eur
- splátka 20.7.2009, započítanie na istinu 100,56 eur, na úrok 11,67 eur
- splátka 20.8.2009, započítanie na istinu 101,57 eur, na úrok 10,66 eur
- splátka 20.9.2009, započítanie na istinu 102,59 eur, na úrok 9,64 eur
- splátka 20.10.2009, započítanie na istinu 103,62 eur, na úrok 8,61 eur
- splátka 20.11.2009, započítanie na istinu 104,66 eur, na úrok 7,57 eur
- splátka 20.12.2009, započítanie na istinu 105,71 eur, na úrok 6,52 eur
- splátka 20.1.2010, započítanie na istinu 106,77 eur, na úrok 5,46 eur
- splátka 20.2.2010, započítanie na istinu 107,84 eur, na úrok 4,39 eur
- splátka 20.3.2010, započítanie na istinu 108,92 eur, na úrok 3,31 eur
- splátka 20.4.2010, započítanie na istinu 110,01 eur, na úrok 2,22 eur
- splátka 20.5.2010, započítanie na istinu 111,12 eur, na úrok 1,11 eur.

Súd posúdil nárok žalobcu podľa ustanovení právnych predpisov účinných ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 13.6.2005.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 31.3.2006 (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti,
- b) predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby,

Podľa § 23a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým

znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 25 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom do 30.6.2006 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka /v znení účinnom do 31.1.2013/ výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Pred hodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanej na základe predmetnej zmluvy. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného z úradnej povinnosti. Aktívnu vecnú legitimáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júna 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Vecná legitimácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie

len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

Žalovaná namietala nepreukázanie aktívnej legitímácie žalobcu pre dané konanie s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách s odôvodnením, že žalobca nedoložil písomnú výzvu, ktorou by pôvodný veriteľ - Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanú vyzýval na splnenie omeškanej časti peňažného záväzku a ani nepreukázal, že v rámci súdneho konania si uplatňuje len tú časť dlhu, ktorá bola v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu splatná.

Žalobca zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy zákon spája len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. Žalobca sa tiež nestotožňuje ani s názorom žalovanej, že v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. V tejto súvislosti poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015, vyjadrenie Národnej banky Slovenska zo dňa 24.7.2014, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/511/2015 - 246 zo dňa 9.12.2015.

Je pravdou, že vo veci sa jedná o tzv. bankový úver, ktorý bol žalovanej poskytnutý bankou, ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Súd je však toho názoru, že nevyzvanie na zaplatenie omeškaných splátok a z toho plynúca skutočnosť, že banka postúpila pohľadávku, ktorá nebola v celom rozsahu splatná, nespôsobuje neplatnosť medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalobcom uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Je zrejmé, že ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách stanovuje osobitné povinnosti banky pri postupovaní pohľadávok voči klientom. Zo systematického zaradenia tohto obmedzenia je však zrejmé, že účelom tejto povinnosti je ochrana bankového tajomstva, konkrétne to, aby pri postupovaní pohľadávok, neboli tretie subjekty oboznamované s údajmi bankového tajomstva. Je zrejmé, že zmluvou o postúpení pohľadávok možno postúpiť celú pohľadávku vrátane jej splatných a nesplatných častí a práv s ňou spojených. V opačnom prípade, resp. v prípade vymedzenia pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách len na splátky, ktoré sa už stali splatnými, teda na tzv. dospelé splátky, by sa banka a súčasne aj dlžníci mohli ocitnúť v pozícii, že by dochádzalo k postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcej len sume 90 dňového omeškania. Porušenie povinnosti vyplývajúcej z ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade k žalovanej, ale administratívnu zodpovednosť postihuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov. Inak povedané, porušenie administratívnoprávnej povinnosti v súvislosti s uzavieraním zmluvy o postúpení pohľadávky alebo plnením zo zmluvy - postúpením pohľadávky nezakladá neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky alebo to, že by nedošlo k platnému plneniu zo zmluvy spočívajúcemu v postúpení pohľadávky. Takéto protiprávne konanie zo strany banky zakladá výlučne jej zodpovednosť podľa § 50 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov. Civilnoprávny následok porušenia administratívnej povinnosti pre platnosť, účinnosť alebo predpokladaný následok zmluvy vždy vyžaduje osobitné vyjadrenie v civilnoprávnom predpise tak, ako tomu je napríklad v § 47a Občianskeho zákonníka. Následok o neplatnosti právneho úkonu bez osobitného a k tejto administratívnej povinnosti sa vzťahujúceho zákonného ustanovenia je neprimeraným zásahom do princípu zmluvnej voľnosti, ktorý vychádza z opomenutia pre správnosť záveru nevyhnutného systematického výkladu právnych noriem (por. rozsudok Okresného súdu Prievidza z 18. januára 2016, sp. zn. 8C/108/2014).

Súd má za to, že v danej veci boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky na žalobcu v zmysle ust. 92 ods. 8 zákona o bankách. Keďže v danej veci bol úver splatný v splátkach,

mala banka právo postúpiť postupníkovi celú, aj nesplattnú časť pohľadávky z úveru tak, ako to predpokladá citované ustanovenie zákona o bankách, ktoré hovorí o pohľadávke zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta. V konaní nebolo sporné a je preukázané, že žalovaná úver riadne nesplácala. Podľa výpisu z úverového účtu poslednú splátku v prospech poskytnutého úveru pred postúpením pohľadávky žalovaná vykonala dňa 23.1.2007. Zmluva o postúpení pohľadávok bola uzatvorená dňa 10.12.2009 a postúpenie pohľadávky Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanej listom doručeným dňa 16.2.2010. Podľa Prílohy 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok týkajúcej sa žalovanej pohľadávky zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia predstavoval sumu 7.228,31 eur a počet dní omeškania 1147.

Čo sa týka samotného postúpenia pohľadávky, podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 11. júna 2003, sp. zn. 4 Obo 210/01 relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie.

Na žalobcu bola pohľadávka banky postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1282/2009/CE zo dňa 10.12.2009, ktorá skutočnosť bola žalovanej oznámená listom banky doručeným žalovanej dňa 16.2.2010. Navyše žalobca v konaní preukázal svoje právne nástupníctvo pohľadávky voči žalovanej aj samotnou zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s príslušnou časťou prílohy k zmluve, z ktorej je zrejme postúpenie žalovanej pohľadávky.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplattenia peňažnej pohľadávky proti žalovanej na základe predmetnej zmluvy.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzavrel s pôvodne žalovanými ako dlžníkmi zmluvu o splátkovom úvere ako zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s dohodnutými podmienkami. Súd má zato, že uvedená zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy a to konkrétne spotrebiteľského úveru, napriek skutočnosti, že bola uzatvorená v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka. Podľa znenia ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v období od 1.4.2004 do 31.12.2007, teda v čase uzavretia predmetnej zmluvy, ktorá je upravená v Obchodnom zákonníku ako zmluva o úvere zhora, táto pod definíciu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka nespádala. Zmluva je však zmluvou spotrebiteľskou podľa ustanovenia § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, ktorými zmluvami v zmysle citovaných ustanovení môžu byť všetky pomenované aj nepomenované zmluvy bez ohľadu na to, podľa ktorého zákona boli uzavreté. Pre kvalifikáciu zmluvy ako spotrebiteľskej je dôležité iba to, že ide o zmluvu, ktorá sa uzaviera vo viacerých prípadoch v rovnakej podobe, že sa uzaviera medzi podnikateľom vykonávajúcom podnikateľskú činnosť a že spotrebiteľ nemá možnosť reálnym spôsobom zmeniť obsah pripraveného návrhu zmluvy, nemôže vyjednávať o zmene návrhu s vyhlídkou na úspech; jediná možnosť naloženia s návrhom zmluvy je alternatívna: prijatie alebo odmietnutie návrhu. Spotrebiteľské zmluvy sú v právnom poriadku SR upravené nielen zákonom o ochrane spotrebiteľa, Občianskym zákonníkom, ale aj Obchodným zákonníkom, zákonom o elektronických komunikáciách a pod. Bez ohľadu na prameň práva, každý zmluvný typ, ktorý má charakter spotrebiteľskej zmluvy hore uvedený, patrí k spotrebiteľským zmluvám. V danom konaní je nepochybné, že dodávateľ služby je podnikateľom, ktorý podniká v oblasti finančných služieb a žalovaná je fyzickou osobou nepodnikateľ, ktorá využívala služby právneho predchodcu žalobcu na osobné účely. Za podmienky splnenia kritéria zmluvných strán, a to dodávateľa a spotrebiteľa a podnikateľskej činnosti dodávateľa súd posúdil predmetnú zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej /§ 101 až 110/. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa /účinného od 1. mája 2014/, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

S poukazom na vyššie citované ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a s ohľadom i na pôvodne vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej, bolo potrebné vysporiadať sa v konaní i s otázkou prípadného premlčania nároku žalobcu. Z obsahu predmetnej zmluvy o splátkovom úvere vyplýva, že účastníci zmluvy si dohodli splatenie úveru v pravidelných mesačných splátkach, kde každá splátka mala dohodnutú samostatnú splatnosť a bola aj dohodnutá splatnosť celého úveru, a to s dátumom 20.5.2010. V konaní nebolo preukázané, že by zo strany žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu prišlo k akémukoľvek ukončeniu právneho vzťahu, či už výpoveďou zo zmluvy, odstúpením od zmluvy, vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru alebo iným spôsobom. K takémuto úkonu neprišlo ani zo strany žalovanej. Z toho dôvodu treba pri premlčaní posudzovať premlčanie každej jednotlivéj splátky samostatne. S ohľadom na čiastočné späťvzatie žaloby predmetom konania naďalej zostal nárok žalobcu na zaplatenie splátok úveru splatných odo dňa 20.6.2009 do dňa 20.5.2010, t.j. splátok splatných v rámci plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby, počítanej pre každú splátku osobitne, s poukazom na to, že žalobný návrh bol súdu doručený dňa 29.5.2012. Súdu teda nezostávalo nič iné ako konštatovať, že právo žalobcu po čiastočnom späťvzati žaloby na zaplatenie žalovanej čiastky nie je premlčané.

Po skonštatovaní o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu a po vysporiadaní sa s prípadným premlčaním nároku súd pristúpil k samotnému posúdeniu nároku.

Súd sa v prvom rade zaoberal skutočnosťou, či sa na uzavretú zmluvu vzťahujú ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a teda, či uzavretá zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadujúce zákonom. Podľa čl. I. zmluvy peňažné prostriedky žalovaným boli poskytnuté bez uvedeného účelu. Z uvedeného dôvodu potom v zmysle citovaného ustanovenia § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa nejedná o zmluvu, na ktorú by sa nevzťahoval tento zákon. Zmluva o úvere potom musela obsahovať všetky povinné náležitosti vyžadujúce zákonom, ktoré obsahovala, okrem ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) tak ako je uvedené nižšie.

V zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a teda predmetná zmluva mala obsahovať aj tento údaj. Z obsahu zmluvy vyplýva, že neobsahovala sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov tak, ako to predpokladá citované ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch, keď zmluva obsahovala len výšku splátky 112,23 eur, pričom vôbec nie je zrejmé, čo z tejto sumy je splátka istiny, úrokov a poplatkov. Keďže v čase podpísania úverovej zmluvy znenie zákona o spotrebiteľských úveroch nepoznalo žiadnu sankciu, či už bezúročnosti alebo považovania úveru za bez poplatkov pri absencii niektorej náležitosti, treba považovať uvedenú úverovú zmluvu za platnú, avšak v tejto časti je zmluva neurčitá, a preto súd v zmysle viazanosti súdu prvého stupňa právnym názorom odvolacieho súdu vykonal potrebné dokazovanie za účelom preukázania, z čoho pozostáva splátka. Žalobca spôsob započítania posledných 12 uplatňovaných splátok úveru preukázal predložením amortizačnej tabuľky tak, ako je uvedené vyššie.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobný návrh bol podaný dôvodne. Súdu mal v konaní preukázané, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako veriteľ a žalovaná a jej manžel, ktorý je t.č. nebohý, ako dlžníci uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol pôvodne žalovaným poskytnutý úver vo výške 150.000,- Sk (4.979,09 eur). Žalovaní sa zaviazali vrátiť poskytnutý úver, spolu s dojednaným úrokom, v pravidelných mesačných splátkach vo výške 3.381,- Sk

(112,23 eur) od 20.7.2005 do 20.5.2010. Po čiastočnej dispozícii žalobcu so žalobným návrhom zostalo predmetom konania zaplatenie úverových splátok splatných tri roky pred podaním žaloby, t.j. splátok úveru splatných odo dňa 20.6.2009 do dňa 20.5.2010. Z predloženej amortizačnej tabuľky je zrejmé že jednotlivé uplatňované splátky úveru vo výške 112,13 eur pozostávajú zo splátky časti úverovej istiny a zo splátky časti dohodnutých zmluvných úrokov. Úver bol žalovaným poskytnutý pri úrokovej sadzbe 11,10 % ročne. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu z 31. júla 2009, sp. zn. 1MCdo 1/2009). Výška dojednaných úrokov 11,10 % ročne je v súlade s dobrými mravmi i so sadzbami úrokov, za ktoré poskytovali úvery aj iné banky na slovenskom peňažnom trhu, čo znamená, že predstavuje obvyklú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov formou úverov bankami spotrebiteľom v čase poskytnutia úveru. Splátky, ktoré žalovaná zaplatila po postúpení pohľadávky v období od marca 2010 do februára 2011 žalobca v tom čase v zmysle ust. Občianskeho zákonníka započítal na vtedy nesplatené a nepremiľčané splátky z roku 2007. Po podaní žaloby na súd žalovaná nerealizovala žiadnu úhradu. Súd preto priznal žalobcovi právo na zaplatenie neuhradených splátok úveru splatných odo dňa 20.6.2009 do dňa 20.5.2010, ktoré v čase podania žaloby na súd ešte neboli premiľčané, spolu 12 splátok po 112,23 eur, čo činí 1.346,76 eur.

Vzhľadom k tomu, že žalovaná je naďalej v omeškaní s plnením peňažného dlhu, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej - ktorej splátky, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania z jednotlivých nezaplatených splátok úveru, a to vo výške 9 % ročne tak, ako si uplatnil žalobca, ktorá nebola vyššia ako výška úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, vždy počnúc od 21. dňa v príslušnom mesiaci do zaplatenia. Súd pritom priznal úrok z omeškania z celej splátky vo výške 112,23 eur tak ako žiadal žalobca /teda nie len z tej časti jednotlivých splátok, ktorá bola určená na istinu/, a to s poukazom na aktuálnu judikatúru, v zmysle ktorej sa s poskytnutím peňažných prostriedkov viaže aj povinnosť platiť úroky z úveru. Úroky v tomto prípade sú osobitnou peňažnou náhradou, súvisiacou s poskytnutím finančných prostriedkov. S omeškaním s úhradou úroku je možné požadovať platenie úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov. Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku, je povinný platiť z nezaplatených sumy úroky z omeškania. Pri úrokoch z poskytnutého úveru je možné pri omeškaní požadovať z týchto zmeškaných úrokov úroky z omeškania (por. uznesenie Krajského súdu v Trnave z 26.1.2016, sp. zn. 9Co/56/2015).

Len pre úplnosť súd uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (RuizTorija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; HiroBalani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Predovšetkým ide o dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 26.2.2010, ktorej platnosť namietala žalovaná s tým, že nemohla posúdiť obsah tejto dohody, nepamätá si, či a kedy ju podpísala. Krajský súd v Trnave v odôvodnení svojho uznesenia zo dňa 7. októbra 2015, ktorým vo vyhovujúcej časti zrušil rozsudok tunajšieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, okrem iného dospel i k záveru, že predmetná dohoda nie je platne uzavretou dohodou. Nakoniec žalobca sa v konaní správal tak, že na predmetné uznesenie Krajského súdu v Trnave a právny názor v ňom vyslovený, reagoval späťvzatím žaloby v časti „premiľčaných splátok“ splatných v dobe viac ako tri roky pred podaním žaloby. Keďže žalobca si naďalej v konaní uplatňoval len nárok na zaplatenie splátok úveru splatných odo dňa 20.6.2009 do dňa 20.5.2010, t.j. splátok splatných v rámci plynutia všeobecnej trojročnej premiľčacej doby, počítanej pre každú splátku osobitne, teda bez ohľadu na predmetnú dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, súd sa posúdením platnosti takejto dohody v ďalšom konaní nezaoberal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 224 ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p., keď v konaní mali účastníci čiastočný úspech, pričom prevažne úspešná bola žalovaná. Žalobca pôvodne uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 6.578,31 eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania v sume 383,57 eur, t.j. spolu sumu 6.961,88 eur, z toho mu súd priznal sumu 1.346,76 eur a do zvyšku tejto sumy žalobu zamietol, príp. konanie zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby, ku ktorému došlo nie pre správanie sa žalovanej, a preto v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. zastavenie konania procesne zaviniť žalobca. Miera úspechu žalobcu tak predstavuje 19,34 % a u žalovanej 80,66 %. Nakoľko žalovaná mala v predmetnej veci čistý úspech 61,32 %, súd jej priznal náhradu trov prvostupňového konania a tiež aj odvolacieho konania, ktoré navrhla a vyčísliť s použitím ustanovenia § 151 ods. 1 O.s.p. v pomere čistého úspechu. Trovy konania predstavujú trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Advokát žalovanej pri vyčíslení trov vychádzal z tarifnej hodnoty 6.578,31 eur, pri ktorej základná sadzba tarifnej odmeny v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky predstavuje sumu 220,77 eur.

Trovy prvostupňového konania predstavujú:

- odmenu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za 6 úkonov právnej služby, a to za úkony:
 - príprava a prevzatie 2.9.2013 /§ 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky/
 - písomné vyjadrenie z 6.9.2013 /§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky/
 - 3 x OS Skalica - pojednávanie 10.9.2013, 14.1.2014, 14.1.2016 /§ 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky/
 - písomné vyjadrenie z 22.2.2016 /§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky/t.j. odmena vo výške 1.324,62 eur (6 x 220,77 eur)
- odmenu vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon: OS Skalica - účasť na vyhlásení rozsudku 15.3.2016 /§ 13a ods. 4 vyhlášky/, t.j. odmena vo výške 110,39 eur
- 3 krát paušál po 7,81 eur za úkony v roku 2013, 1 krát paušál 8,04 eur za úkon v roku 2014, 3 krát paušál po 8,58 eur za úkony v roku 2016, t.j. spolu v sume 57,21 eur
- 20 % DPH v sume 298,44 eur

spolu v sume 1.790,66 eur, z toho 61,32 % predstavujú trovy prvostupňového konania náhradu v sume 1.098,03 eur.

Súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za úkon písomné vyjadrenie zo dňa 12.5.2014, pretože týmto úkonom neboli uvádzaná žiadne nové skutočnosti v konaní, ktoré by už neboli uvedené v predchádzajúcom písomnom podaní zo dňa 6.9.2013, za ktoré náhrada trov priznaná bola. Rovnako súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia ani za úkon písomné vyjadrenie k čiastočnému späťvzatiu návrhu zo dňa 13.1.2016, keďže s ohľadom na obsah tohto podania ide o vyjadrenie neobsahujúce žiadne nové skutočnosti týkajúce sa veci samej.

Trovy odvolacieho konania predstavujú :

- odmenu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za 3 úkony právnej služby, a to za úkony:
 - odvolanie proti rozsudku 3.7.2014 /§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky/
 - KS v Trnave - pojednávanie 16.9.2015 /§ 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky/
 - písomné vyjadrenie z 18.9.2015 /§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky/t.j. odmena vo výške 662,31 eur (3 x 220,77 eur)
- 1 krát paušál 8,04 eur za úkon v roku 2014, 2 krát paušál po 8,39 eur za úkony v roku 2015, t.j. spolu v sume 24,82 eur

- náhrada cestovného na ceste Skalica - Trnava a späť na pojednávanie dňa 16.9.2015 v sume 38,21 eur (počet km 2 x 66 km, použité vozidlo Nissan Primera, EČV: J.-0XX O., spotreba 8,5 l/100 km, cena za 1 liter PHM 1,252 eur, paušálna náhrada 0,183 eur na 1 km)

- náhrada za stratu času v sume 83,88 eur - pojednávanie na KS v Trnave dňa 16.9.2015, trvanie cesty 3 hodiny, 1/60 výpočtového základu 13,98 eur, t.j. 6 x 13,98 eur /§ 17 ods. 1 vyhlášky/

- 20 % DPH v sume 161,84 eur

spolu v sume 971,06 eur, z toho 61,32 % predstavujú trovy odvolacieho konania náhradu v sume 595,45 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.).